

Parochieblad

R
O
Z
E
N
K
R
A
N
S

R
O
Z
E
N
K
R
A
N
S

Parochie H. Jozef
Pastorie Valuwe 1
5431 AV Cuijk
Telefoon 0485 - 312233

Oktober 2011

Indien de noot zou zeggen
een noot kan geen muziek maken
er zou geen symfonie zijn.

Indien de steen zou zeggen
een steen kan geen muur optrekken
er zou geen huis zijn.

Indien de druppel zou zeggen
een waterdruppel kan geen rivier vormen
er zou geen oceaan zijn.

Indien de graan korrel zou zeggen
de graankorrel kan geen veld bezaaien
er zou geen oogst zijn.

Indien de mens zou zeggen
solidariteit kan de wereld niet redden,
nooit zou er gerechtigheid, noch vrede,
nog getrouwheid, noch waardigheid
in de wereld van de mensen komen.

Zoals de symfonie elke noot nodig heeft,
het huis elke steen,
de oceaan elke waterdruppel,
de oogst elke graankorrel,
zo heeft de hele mensheid nood
aan jou daar waar je bent.

(Uit schaduw)

--- 0 ---

Ons parochieblad wordt in een oplage van achttienhonderd exemplaren bezorgd bij vrijwilligers en donateurs van de H. Jozef Parochie en iedereen die er prijs op stelt. Mocht u het niet rechtstreeks ontvangen en het toch graag bezorgd hebben, of kent u iemand die we hebben overgeslagen, wilt u ons dan via telefoonnummer 312233 op de hoogte stellen, liefst op werkdagen van 9-12 uur. Kopie voor het komende november nummer verwachten wij uiterlijk op maandag **17 oktober 2011** bij de parochie of op pham.vanmaanen@online.nl

Van de redactie

Het is een vraag die niet vaak gesteld wordt, maar af en toe moet de redactie van uw parochieblad zich toch afvragen waartoe het parochieblad dient, terwijl er zoveel andere middelen en mogelijkheden zijn om elkaar als parochianen te bereiken. En telkens weer meent de redactie ook dat zo'n tastbaar blad met goed herkenbare teksten, gedeponeed in uw eigen brievenbus, een soort lotsverbondenheid uitstraalt die ons tot één grote familie maakt.

Datzelfde saamhorigheidsgevoel vinden we dan weer terug bij de vieringen, vooral op de zondagen.

Het kan niet anders of ook de kerkbijdragen worden er door gestimuleerd. Ook al komen de mensen niet al te veel in de kerk, ze voelen zich toch medeverantwoordelijk voor het voortbestaan ervan.

Een ideale wisselwerking. Dat legt verplichtingen op aan de redactie.

We kunnen niet zomaar dit gemoedelijke blad in de steek laten. Dat is de reden dat er toch niks gaat veranderen, zoals de vorige keer min of meer werd gesuggereerd.

Hoogstens zal er wat meer 'gestooid' worden tussen de mensen die zich uiteindelijk verantwoorde-lijk voelen en de uitvoerende redactie. En wie baas is bakt koek !

Ook Paul heeft beloofd terug te keren op zijn besluit dat hij de laatste 'Op de koffie' vandaag zal schrijven. We wachten het maar af !

We gaan dus (voorlopig?) gewoon op de oude voet verder.

Daarom kunt u na dit "Van de redactie" weer een overweging van Pastor Kees Michielse aantreffen. Hij schrijft over de 'adem', waar we niet zonder kunnen, niet in fysiologische zin en niet in spirituele zin.

Pastor Theo Lamers is tijdens een welverdiende vakantie krachten aan het opdoen. Daarom deze keer geen bijdrage van hem.

Het tweede parochiebestuurslid meldt zich vandaag met een kennismakingsbericht. Erg nuttig Max.! Alhoewel iedereen jou toch wel kent.

Marinus geeft op zijn gezellige en leuke 'oudbakken' wijze weer een kijkje in het leven en in de parochie van vroeger. Voor de jongeren onder ons een mooi lesje in een discipline, waarbij je toch gelukkig kon zijn.

Paul heeft z'n 83ste koffieverhaal geschreven over twee mensen waarbij hij zelf op de koffie was. Zijn artikeltjes vormen zo zachtjes aan een heel album! Met de ruimte gaat hij als vanouds en als vanzelfsprekend wel weer slordig om. Het zij zo !

In de "Mededelingen van het bestuur" lezen we over allerlei behartigenswaardige zaken, die ons ook nog eens stimuleren om de moed er in te houden. Dat ziet er allemaal heel goed uit!

Zo, u kunt zich weer een ogenblik terugtrekken om plezier aan deze uitgave te beleven.

Dat moet u echt doen !

Overweging pastor Kees Michielse

Adem

Het is heel fascinerend dat al wie en al wat leeft, ademt.
Bij de geboorte begint die adem meteen zijn werk te doen. Wonderlijk!
Naar een slapend kind kijken, van wie je de ademhaling ziet, is prachtig.
Dat verveelt nooit, dat zet je alleen op een weg naar verwondering en dankbaarheid voor het leven.

Binnen de context van de Bijbel is de adem heel bijzonder.
Psalmen, liederen herhalen dit op allerlei manieren, dat de adem ons brengt tot het mysterie van het leven.
Om een citaat te geven: “Alles wat adem heeft, looft de Heer”.
Bewust hiervan zijn...brengt ons naar het begin en het einde van het leven.

De adem is de onzichtbare brug van hemel naar aarde en omgekeerd. Elk mens, elk levend schepsel is hiermee een doorgeefluik geworden van leven.

Het beginverhaal in de bijbel laat adem rijmen op Adam.
Adam is niet een jongensnaam zoals Patrick of Sofietje, maar een verzamelnaam. Adam staat voor alle mensen, mannelijk en vrouwelijk, want iedereen heeft adem nodig om te kunnen leven.
Adam staat voor al wie en al wat adem ingeblazen heeft gekregen.

Adem brengt ons tot woorden als ziel en bezieling, anima, geest, sfeer, stemming, aandrijver, volhouder, wind...met Pinksteren vieren we dit feest van de adem, de goede geest, die in Jezus van Nazareth is.

Re-animeren is adem in de mens blazen, zodat die weer bezield raakt.
Adem is van elementair levensbelang.

In ons spraakgebruik hebben we het dan ook over: een lange adem hebben, d.i. het weten uit te houden en het niet opgeven, al duurt het nog zo lang. Kortademig zijn, wil zeggen dat je ademproblemen hebt, maar ook dat je het snel opgeeft en geen resultaat boekt.

Woorden spreken, zingen dat alles heeft met adem te maken, ademtechnieken ontwikkelen waardoor men goed spreekt en zingen kan. Zo wonderlijk is de adem, dat we in alle toonaarden het leven willen vieren, met verhalen, liederen en gebaren.

Wat ruimhartig is het, als elk vogeltje ook mag blijven zingen zoals die gebekt is. Je kunt er een harmonisch koor door vormen.

Dat altijd mensen samen blijven komen, om het leven te vieren, in alle toonaarden is wenselijk, gezond voor de manier van samenleven en het verstaan van elkaar.

Leve de adem, leve Adam, leve de mensen!

Kees Michielse, emeritus pastoor

--- 0 ---

Oktober: Rozenkransmaand

In de maand oktober wordt in de liturgie op de 7^e het feest van de Heilige maagd Maria van de rozenkrans gevierd. We kennen de rozenkrans als gebedssnoer en het lijkt oerkatholiek, maar ook de islam, Hindoes en boeddhisten gebruiken bij hun gebeden een gebedssnoer.

Waar komt de naam rozenkrans vandaan? In het Sanskriet, een taal uit het Midden-Oosten, is de naam voor gebedssnoer '*japa mala*'. Het woordje '*japa*' betekent ook 'roos' en zo komt men aan de naam rozenkrans. Het is dus een woord dat sterk verwant is met de cultuur van het Midden-Oosten, waar destijds en ook nu nog de islam veruit de eerste godsdienst is. Maria zelf werd ook vaak in verband gebracht met de roos. De heilige Bernardus noemde haar 'de paradijselijke roos zonder doornen', omdat ze zonder zonden is. De rozenkrans kan men ook als een symbolische, natuurlijke krans van rozen zien omdat de Weesgegroetjes zich tijdens het bidden als een krans aaneenvlechten ter ere van Maria.

Het voortdurend herhalen van dit gebed werkt als een meditatie. Het ritme opent je hart en maakt je geest los van alles wat er zich in ons dagelijkse en vaak hectische leven voordoet. Een broodnodig rustpuntje.

Van het parochiebestuur

Omdat misschien vele parochianen niet weten wie er lid zijn van het parochiebestuur en/of wat dat voor mensen zijn, d.w.z. wat voor werk ze doen of hebben gedaan, wat hun functie is in het bestuur, wat hun motieven/doelen zijn om deel uit te maken van het bestuur, gaan we vanaf nu ieder lid van het bestuur aan u voorstellen. Dat doet ieder bestuurslid door een stukje te schrijven over zichzelf.

*De tweede is onze secretaris, **Max Maselaman**.*

Mijn naam is Max Maselaman, ik ben getrouwd met Mace en heb twee kinderen, Anke en Franky en vier kleinkinderen. Ik ben sinds 1998 lid van ons parochiebestuur. Eerst als lid van het bestuur en later als secretaris.

In mijn dagelijks werk ben ik leerkracht op basisschool De Regenboog in de kleurrijke wijk De Valuwe. Voorheen heb ik 35 jaar op basisschool De Zevensprong gewerkt, een school in de wijk Padbroek . Twee jaar geleden ben ik verkast naar mijn huidige school. Het werken met kinderen en nieuwe collega's doe ik nog steeds met plezier.

Daarnaast heb ik de volgende hobby's: elke zondagochtend (om 8 uur 's morgens!) ga ik samen met medebestuurslid Paul van Peteghem zo'n 8 tot 10 km hardlopen. Verder ben ik een liefhebber van de voetbalsport en ben ik medeleider van JVC 8, waardoor ik regelmatig op de groene voetbalvelden in de regio te bekennen ben. Ook kijk ik graag naar het volleyballen van mijn zeer sportieve schoonzoon. Maar vooral de prille verrichtingen van mijn drielingkleinkinderen op allerlei gebied vind ik leuk om te volgen. Kyara, Fenna en Nora zijn onlangs verblijd met de geboorte van hun nichtje Devona. Dus Mace en ik zijn de koning te rijk met de 4 meiden. Ook lees ik graag een boek; als ik op reis ga moet er altijd een serie boeken mee.

Mijn vrouw en ik zijn verknocht aan onze St. Jozefparochie. Wij zijn er in 1971 getrouwd en we hebben in 1996 ons zilveren huwelijksfeest met een heel bijzonder cachet gevierd, want naast Kees Michielse was mijn priesterneef uit Indonesië overgekomen en medecelebrant. Als U dit leest zijn wij net 40 jaar getrouwd.

Momenteel vinden er belangrijke veranderingen plaats binnen ons bisdom. Op pastoraal, bestuurlijk en financieel niveau ontstaan nieuwe parochies. Ook onze parochie ontkomt er op den duur niet aan om deel uit te gaan maken van een groter geheel. Maar de intentie is en blijft om zo lang mogelijk Sint Jozefparochie te zijn.

Bij Paul op de koffie

Deze keer niet één, maar twee mensen op de koffie bij Paul. Dat is wel eens vaker gebeurd, maar dan betrof het altijd een echtpaar.

Nu had hij trouwens niemand op de koffie thuis maar ging hij bij zijn ‘gasten’ op bezoek. Dat vonden ze plezieriger, en waarom ook niet ?

De tweelingzusjes, waar vandaag in deze rubriek over verhaald wordt, zijn in Cuijk en het Land van Cuijk nogal bekend.

Het betreft de dames **Nelly en Annie Kerstens**, van oorsprong afkomstig uit Haps.

Anny en Nelly zijn in de crisisjaren die aan de Tweede Wereldoorlog vooraf gingen, geboren op de grote boerderij “Op de Kamp” aan de Kampsestraat in Haps. Hun vader noemde men in Haps en omgeving Koos van de Kamp. Koos was een man van betekenis. Naast het feit dat hij flink boerde en een groot gezin had – wat in Haps niet uitzonderlijk was – stond hij ook midden in de Hapse gemeenschap. Zo was hij twee periodes van vier jaar wethouder van die toen nog zelfstandige gemeente, onder leiding van burgemeester Rolof baron van Hövell tot Westerfliet. Hij was een nuchter denkende boer, nooit te beroerd om zelf ook de handen uit de mouwen te steken.

Na de geweldige sneeuwstorm op 11 en 12 januari 1963 kon je deze

wethouder dagenlang aantreffen op z’n eigen tractor, bezig met het sneeuwvrij maken van de Hapse wegen. Kom daar nou nog eens om!

Hun moeder, Truus van de Broek van de Achterdijk in Sint Hubert, waarmee Koos in 1931 op 29 jarige leeftijd trouwde, werd in Haps op handen gedragen. Zij was een zeer geziene en lieve vrouw.

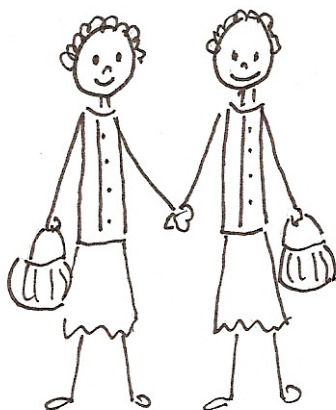
Grootvader, de vader van Koos, was jong gestorven en al op de leeftijd van 19 jaar moest Koos het boerenbedrijf overnemen. In de familie stroomde nogal wat ‘zakenbloed’ in de aderen. Een aantal broers van Koos werd bakker en zij vestigden zich in Beers, Reek en Erp, met goedlopende bakkerijen en kruidenierszaken.

Een tante van de tweeling was getrouwd met de stationschef van Mill. Daar kunnen we ons heden ten dage niks meer bij voorstellen!

Dat gezin telde 14 kinderen en uiteindelijk was er geen station meer. Dan zit je gek te kijken. Zo kan het gaan in het leven, vroeger en ook nu nog.

Anny en Nelly, die overigens zeggen niet te weten wie van de twee het oudste is, waren bij hun geboorte 'lichtgewichtjes' van om en nabij 3 pond. Van couveuses hadden ze begin jaren dertig van de vorige eeuw nog nooit gehoord. De kachel werd flink opgestookt en de baby's werden letterlijk in de watten gelegd. En het is, zoals tot op de dag van vandaag gebleken is, allemaal goed gelukt. Ze waren nummer twee en drie in het grote gezin van 13 kinderen, waarvan er twee op jonge leeftijd gestorven zijn. Onze twee zusjes waren de oogappels van hun vader. Dat zou altijd zo blijven.

Het centrum van de grote boerderij aan de Kampsestraat werd gevormd door een reusachtige keuken. Daar

speelde het dagelijkse leven zich af. Moeder was de spil van het gezin, maar Koos was en bleef de baas als het er op aankwam. Nico, de oudste van allen, wilde eigenlijk wel priester worden, maar vader vond het beter dat hij boer werd, en dus werd hij boer.

De meisjes sliepen in een soort opkamer met grote 'bedstedes' waarin met gordijnen kamertjes werden afgescheiden toen de 'meiden' wat ouder werden. De jongens sliepen boven op zolder en de inwonende knecht had daar het mooiste kamertje. Vader en moeder sliepen beneden, dicht bij de stal, altijd bij de hand als er iets was met het vee. Dit alles was heel normaal op het Brabantse platteland.

Het jonge leven verliep voor Anny en Nelly zo voorspoedig dat ze zich eigenlijk niet meer weten te herinneren of ze ook nog op de kleuterschool gezeten hebben. De overgang van kleuterschool naar de lagere school verliep waarschijnlijk geruisloos.

In het Haps van die dagen lag er bijna alleen maar weiland tussen de boerderij en de school en vader Kerstens had door dat weiland een veilig paadje aangelegd.

Er was, zoals in die tijd normaal en misschien wel door de Kerk vereist was, een aparte jongens- en meisjesschool.

Na de lagere school ging Anny naar de huishoudschool in Cuijk en Nelly naar een oom en tante in

Reek, die daar hun bakkers- en kruidenierszaak hadden.

Hun moeder heeft nog wel tegen haar man gezegd: “Kooos, ze moeten onderwijzeres of verpleegster worden”, maar vader vond het belangrijker voor zijn dochters dat ze zich later goed konden redden in het huishouden. Daar zouden hun toekomstige mannen meer plezier aan kunnen beleven, was zijn redenering.

Na enige tijd ging **Nelly** naar Mill, waar ze 12 jaar werkte in de kruidenierszaak van Thijs en Hanny Arts. Toen deze Hanny met de zaak wilde stoppen, nadat ze al jaren als weduwe alleen de verantwoording droeg, wilde vader Koos die winkel wel kopen voor zijn dochter. Maar Nelly zag het lijk al drijven; dag en nacht werken met een hoop zorgen aan de kop. Daar paste ze voor. Van Mill ging ze toen naar Uden bij de Supermarkt van “André van Hilst” werken. Er werd voor haar een scooter gekocht, maar daar moest je rijexamen voor doen en dat lukte zo maar niet. Toen ze bij de vijfde poging dezelfde examinerator kreeg als bij de eerste mislukte keer, zei die goede man: “Ben jij nou nog niet geslaagd?” en toen was het zo gepiept.

Die scooter, dat was wat! Met Anny achterop ging het op een bepaald moment naar de kermis in Beugen waar een getrouwd zusje woonde. Op de terugweg moesten ze wachten voor een trein op het

Beugense spoor en Anny stapte even af, om de scooter niet teveel achteruit te laten lopen. Toen de trein gepasseerd was trok Nelly verder, zonder te weten dat haar zus niet meer achterop zat.

Die werd even later opgepikt door een paar jongens uit Gassel met een auto. Ze was banger voor het naderende onweer dan voor de vreemde jongens! “Jongens uit Gassel kon je wel vertrouwen” dacht Anny en dat bleek ook te kloppen. Ze was nog eerder thuis dan Nelly met de scooter.

Vader was trouwens zeer zuinig op zijn tweeling en daardoor erg streng. Als er ergens gedanst werd, mochten ze van 4 uur 's middags tot 9 uur 's avonds gaan, maar dan was het ook absoluut afgelopen. Groot verdriet hadden ze toen ze eens ruim te laat thuis kwamen omdat ze een paar jongens ontmoet hadden. De volgende avond, toen de prille contacten voortgezet zouden worden, mochten ze niet gaan, ondanks het feit dat moeder helemaal aan hun kant stond en hen

fel verdedigde. ‘Afspraak is afspraak’ was de onwrikbare opvatting van vader.

Hij vond zijn andere dochters ook altijd veel ‘flinker’ en daarom mochten die wat meer. Die tweemaal nauwelijks drie pond geboortegewicht bleef toch een stempel drukken !

De meisjes hadden één probleem. Als eenenige tweeling hadden ze absoluut dezelfde smaak en als er eentje verliefd werd, dan werd de andere dat ook, helaas dus iedere keer op dezelfde jongen. En dat schiet natuurlijk niet op !

Na jaren in Uden gewerkt te hebben ging Nelly uiteindelijk naar de Supermarkt van Bosmans in Cuijk Noord. Daar heeft ze twintig jaar met veel plezier gewerkt, totdat ze in de VUT ging. Iedereen kende haar en zij kende iedereen.

Na de huishoudschool bleef **Anny** tot 1957 thuis werken. Daarna werd ze in Grave groepsleidster bij het blindeninstituut. Ze wilde altijd al graag met kinderen werken.

De zusters van het Graafse instituut hadden een groot huis in het stadje, waar veel van de helpende meisjes een kamer hadden. Zo ook Anny, maar die was altijd blij als ze op de vrije dagen naar huis mocht. Was het al niet om haar ouders en verdere familie, dan was het vooral toch wel om weer bij haar tweelingzusje te zijn. Ze konden elkaar eigenlijk niet goed missen!

Als ze dan thuis waren, moesten ze ook nogal eens meewerken op de boerderij, als dat zo uitkwam. Ze hebben ook wel meegeholpen de 15 koeien te melken, maar dat was maar zelden. Schoffelen en aardappels rapen, dat wel !

Er werden op de boerderij ook grootschalig bloemen geteeld. Maar beide hadden ze nogal de p... aan het werk op het land. Daar waren ze niet voor gebouwd.

Intussen haalde Anny in Arnhem de diploma's A en B in de kinderbescherming.

Na een paar jaar Grave ging ze helemaal naar Arnhem, werken in een tehuis voor voogdijkinderen. Ze woonde daar 10 minuten vandaan op kamers en ze kreeg van haar vader wijze lessen mee hoe ze die afstand in de stad, zeker 's avonds, moest afleggen. Ze was niet bang, maar wel voorzichtig.

Edward, inmiddels meer dan 40 jaar oud, was een wat kansloze donkere jongen in dat voogdijhuis. Anny voedde hem op als een eigen kind en nam hem regelmatig mee naar huis en de zusjes hielden ook later contact. Veel kerkgangers van de Jozefparochie zullen zich hem nog wel herinneren want hij ging dan ook vaak mee naar de kerk.

Naar de Jozefkerk, ja, want Anny en Nelly woonden sinds 1975 in de Mottoendreef in die parochie, waar hun vader een appartement in de flat voor ze gekocht had.

Toen dat voogdijhuis in Arnhem in 1975 werd opgeheven en Anny min of meer op straat stond, kon ze gelukkig meteen in Cuijk aan de slag bij de plaatselijke muziekschool, waarvan de heer Cranen de inspirerende directeur was.

Deze school ging later over in het Intergemeentelijk Instituut voor Kunstzinnige Vorming.

Haar administratieve collega ging naar Boxmeer en Anny bleef min of meer als spil van het instituut in Cuijk achter. Om haar werk goed te kunnen doen had ze tussendoor de opleiding steno en typen gedaan. Het contact met de docenten en leerlingen was een zeer belangrijke factor in haar werk en dat ging haar zeer goed af!

In 1990 werd Anny opgenomen in het team van het I.I.K.V. in Boxmeer. Dat was wel even wennen, zo'n teamverband, terwijl ze in Cuijk min of meer zelfstandig werkte. In 1993 kon ze gebruik maken van de VUT regeling en ze nam afscheid met een feestelijke receptie.

Vanaf nu waren de tweelingzusjes, voor het eerst sinds de lagere school, weer volledig bij elkaar en op elkaar aangewezen.

Af en toe komen ze nog op de oude boerderij aan de Kampsestraat, waar oudste broer Nico nog steeds woont, samen met zusje Netty. Vader en moeder zijn oud (88 en 84 jaar) geworden en hebben nooit ergens anders gewoond.

Anny en Nelly hebben vaak dezelfde gedachten, wat je trouwens wel meer vindt bij mensen die heel lang bij elkaar zijn.

En wat kleding betreft laten ze er ook geen misverstand over bestaan dat ze een eeneïge tweeling zijn.

Ze eten ook altijd hetzelfde en vinden dezelfde dingen lekker of niet lekker.

Nog steeds zijn er heel veel mensen die hen niet of amper van elkaar kunnen onderscheiden.

Anny heeft nooit haar autorijbewijs gehaald, alhoewel ze goed kan rijden. Af en toe is ze ondeugend en dan zit ze achter het stuur. Je moet al een knappe politieagent zijn wil je ze kunnen onderscheiden, temeer ook omdat de ene P.A.M. en de andere A.M.P. heet.

Als ze met iemand meerijden kan het soms gebeuren dat ze misselijk worden. Maar dan wel allebei tegelijk. Andere keren gebeurt er niets, met geen van beide.

Anny kan zwemmen, maar Nelly heeft het nooit geleerd. Terwijl Nelly bij het rikken een verwoed kaartspeelster is, geeft Anny daar niks om. Ze gaat wel altijd mee om er bij te zijn.

Merkwaardig is ook dat de ene altijd vroeg naar bed wil en de andere het graag laat maakt. Wel houden ze beide van lekker uitslapen.

Jarenlang hebben ze zich ingespannen, samen met een groep voortreffelijke andere vrijwilligers, om de Jozefkerk schoon te maken en te houden. Daar hebben ze inmiddels de kracht niet meer toe, zeker ook omdat Nelly een nieuwe heup heeft gekregen.

Anny en Nelly Kerstens, een paar apart! Voor heel veel mensen in Cuijk en omgeving, en natuurlijk ook in Haps, horen ze er echt bij.

Als ze 's zondagsochtends niet in de kerk zijn, maken de kerkgangers zich bijna zorgen. "Er zal toch niks aan de hand zijn?"

De Jozefparochianen hopen ze dan ook nog vele lange jaren te mogen ontmoeten, in een zo goed mogelijke gezondheid.

Het gesprek met Paul was af en toe wel eens wat verwarrend, omdat ieder voor zich graag zijn informatie kwijt wilde. En dan 'struikelden' ze wel eens over elkaars woorden! Uw verslaggever heeft desondanks geprobeerd zo goed mogelijk verslag te doen.

Anny en Nelly, in ieder geval hartelijke dank voor de ontvangst en de paar gezellige uurtjes.

Het moge jullie goed gaan !

--- 0 ---

Vrienden

Vreugde en leed zijn nauw verweven als een uitzonderlijk, wonderlijk paar en waren ze niet bevriend gebleven, dan zag je ze nooit zo dicht bij elkaar.

Andere Tijden

Ineens, zonder enige aanleiding, schoot mij een populair liedje van vroeger, om niet te zeggen van heel lang geleden, te binnen. De eerste regels daarvan waren: ‘In mijn ogen staat geschreven, wat jouw hart niet zeggen kan...’ enzovoort. Ik vond dat een mooi, ja zelfs lief begin.

Dat had natuurlijk iets te maken met een nog verborgen verliefdheid.

Een ander lied uit die tijd, dat duidelijk populair was in de jaren van vóór de oorlog 1940-1945 en dat ik mij ook opeens herinnerde, was: ‘Het is plicht dat iedere jongen, voor de onafhankelijkheid van zijn geliefde vaderland zijn beste zorgen wijdt’ enzovoort. Teksten die er toe deden, die echt iets betekenden en melodietjes die in ons geheugen werden opgeslagen. Om nooit te vergeten! Wat een verschil met de vluchtige liedjes van deze tijd !

Nee nee, ik beweert niet dat alles vroeger beter was. Maar wij leefden natuurlijk wel in een aanzienlijk rustiger tijd. We verlangden ook niet zo nodig naar morgen, als vandaag alles nog goed gaat.

Er was ook meer tijd beschikbaar om na te denken. We zaten ook niet elke avond voor de ‘buis’ want de TV was nog niet uitgevonden.

De dagen van toen, laten we zeggen zo’n driekwart eeuw geleden, leken ook langer te duren. Men nam er de tijd voor waar men mee bezig was.

En hoe zat het met het openbaar vervoer? Wel, dat was onder meer ‘de stoomtrein’ (locomotief met kolenwagen), autobus en paard- en-wagen. Voor de rest ging men te voet of op de fiets (zonder terugtraprem en versnelling !).

En de KERK?

Men ging elke zondag verplicht naar de Kerk, en nuchter wanneer men ter communie ging om de Heilige Hostie te ontvangen. Die gaf de priester plechtig aan de gelovigen op hun uitgestoken tong, terwijl die knielden op de communiebank, met hun handen gevouwen onder een witlinnen doek! Tijdens de Hoogmis zong meestal het eigen Herenkoor, begeleid door de organist achter het zogenaamde pijporgel (wat een prachtig geluid kwam daar uit !’)

Bij Hoogfeesten als Kerstmis, Pasen, Pinksteren enzovoort, zong het vaste jongenskoor ook mee.

En er werd elke zondag ook een preek gehouden van minstens een half uur, vanaf de preekstoel (kansel). Meestal door de priester die ook de Heilige Mis opdroeg. Soms was er dan wel eens sprake van een 'donderpreek' waarbij de predikant met de vuist op de rand van de preekstoel sloeg om zijn woorden kracht bij te zetten ! Daarover werd dan nog wel eens nagepraat door de kerkgangers en dat was ook de bedoeling. Ja, dat waren nog eens 'andere tijden' waaraan ik, en zeker ook een aantal leeftijdgenoten, nog wel eens met enige weemoed terugdenk.

Welnu, 'Het zij zo' oftewel 'Amen' !

Marinus

--- 0 ---

Vandaag

*Vandaag kun je iets doen
wat ware liefde heet,
iets wat de ander nooit
na deze dag vergeet.*

*Spreek je een woord van troost,
verzacht je ergens leed,
misschien dat smart van nu
dan morgen vreugde heet.*

Heilige Jozef Parochie

Liturgische Kalender

Oktober 2011

Zaterdag	1	19.00	Eucharistieviering Pater Kruisheer
Zondag	2	11.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers Samenzang m.m.v. Organist Hans Groen
Woensdag	5	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	8	19.00	Eucharistieviering Pater Kruisheer
Zondag	9	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Jeugdkoor
Woensdag	12	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	15	19.00	Woord- en Communiedienst
Zondag	16	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. Koor Crescendo
Woensdag	19	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	22	19.00	Eucharistieviering Pater Kruisheer
Zondag	23	11.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse m.m.v. het koor Jozef Cantorij
Woensdag	26	19.00	Eucharistieviering Pastor Kees Michielse
Zaterdag	29	19.00	Eucharistieviering Pater Kruisheer
Zondag	30	11.00	Eucharistieviering Pastor Theo Lamers m.m.v. DieDrie

Speciaal voor alle kinderen!

Iedere tweede zondag van de maand gezinsviering met kinderopvang

Zondag 9 oktober 2011

Aanvang 11.00 uur

Missio Wereldmissiemaand 2011: Vietnam

Wereldmissiemaand (oktober) staat dit jaar in het teken van Vietnam.

Met zes miljoen katholieken vormt Vietnam de op één na grootste katholieke gemeenschap in Zuid-Oost Azië. Op een bevolking van 86 miljoen is dat overigens nog wel bescheiden te noemen.

Vrijheid van godsdienst

Vietnam is een land waar gelovigen, of ze nu boeddhist of christen zijn, het moeilijk hebben. Na de Vietnamees-Amerikaanse oorlog werden veel kerken gesloten. Grond van de kerken werd onteigend en religieuze leiders werden naar heropvoedingskampen gestuurd.

Inmiddels is er veel veranderd. Het communistische land kent weliswaar officieel vrijheid van godsdienst, maar de regering houdt religieuze uitingen scherp in de gaten.

Groeiende kerk

De katholieke kerk in Vietnam lijkt na de oorlogsjaren en de jaren van daadwerkelijke onderdrukking, een inhaalslag te maken. Ze groeit en is volop in ontwikkeling. Het kerkbezoek is hoog en er worden nieuwe kerken gebouwd. Er zijn veel roepingen voor het priesterschap en het religieuze leven. Veel parochievrijwilligers zijn als catechist actief.

Ook op sociaal-maatschappelijk gebied zijn religieuzen en priesters actief. Zo werken ze onder de minderheden in de bergen. Opvang van aidswezen behoort ook tot hun taken.

Vietnam heeft onze steun nodig

Hoewel het Vietnam in economisch opzicht beter gaat, is de kloof tussen arm en rijk alleen maar toegenomen. In het noorden van het land en in de berggebieden heerst nog veel armoede. Vietnam is nog steeds een van de armste landen van Azië.

Steun de katholieke geloofsgemeenschap in Vietnam en geef aan de collecte op Missiezondag 23 oktober of stort uw bijdrage op giro 1566 Missio Wereldmissiemaand te Den Haag.

Voor meer informatie: www.missio.nl

Van het bestuur

Wist u dat

- » het Bisdom ons parochiebestuur heeft uitgenodigd voor een gesprek met de Commissie van Beheer van het Bisdom. In oktober zal dit gesprek in Den Bosch plaats vinden.
- » ons eigen kerkgebouw in functie blijft zoals het tot nu toe steeds is geweest. Ondanks publicatie in de regionale media – vlak voor de zomervakantie – waarin foutief andere suggesties vermeld stonden. Ons bestuur heeft in een vervolgesprek met wethouder van Veen nogmaals vernomen dat alles op een misverstand berustte en hij heeft ons toegezegd de mogelijke suggesties van het bestemmingsplan te verwijderen. Een journalist heeft deze commotie veroorzaakt door een (eigen) vrije interpretatie te geven van het concept bestemmingsplan.
- » Mgr.Hurkmans heeft besloten om per 1-08-2011 aan pastoor G.Küppers eervol ontslag te verlenen als pastoor van de Martinusparochie wegens gezondheidsredenen.
- » Pastor Theo Lamers is benoemd als parochie-administrator van de Martinusparochie. Wij wensen (ook onze) pastor Theo Lamers veel succes in zijn nieuwe functie.
- » op zaterdag 10 september in onze St. Jozefparochie de Nationale Ziekendag is gevierd. Eerst was er een Eucharistieviering met pastor Kees Michielse, waarbij het koor de Maasklanken uit St.Agatha de dienst opluisterde met prachtige liederen.

- » Vervolgens was er in ons parochiezaaltje een gezellig samenzijn met een drankje en diverse heerlijke hapjes en met muzikale omljsting door Jan Hoessen uit Gennep. Hij vertolkte vele “oude en bekende” liedjes, die uit volle borst werden meegezongen door de ongeveer 60 aanwezige gasten. Bij het huiswaarts gaan werd men nog blij verrast met een bloemetje van de dames van de bezoekgroep. Dit bloemetje werd geschonken met behulp van een anonieme gift van een medeparochiaan. Gulle gever/geefster: “Hartelijk bedankt !”.
- » En wij als bestuur willen de bezoekgroep ook hartelijk bedanken voor het vele en goede werk dat zij voor de zieken van onze parochie allemaal doen. Enkele leden van het parochiebestuur hebben dit die middag van nabij mogen meemaken.
- » op zaterdag 17 september wederom een feest voor alle vrijwilligers van onze parochie is georganiseerd. Na de Eucharistieviering van 19.00 uur niet de gebruikelijke koffie of thee of aanmaaklimonade, maar een keur aan hapjes en drankjes voor de inwendige mens. In de tent, buiten of in het parochiezaaltje voerde de gezelligheid de boventoon. Ook hier is een woord van dank op zijn plaats voor de organisatoren van deze avond. “Chapeau !”.
- » op zondag 18 september ook de jongste koorleden van onze parochie een oergezellige dag hebben beleefd. Zij hebben zich mogen uitleven in het magische, mooie pretpark Toverland in het Limburgse Sevenum.
- » de Protestantse Gemeente Cuijk per september een verbintenis is aangegaan met dominee D.Stolk uit Nijmegen. Hiermee is gelukkig een eind gekomen aan een aantal jaren dat de Protestantse Gemeente het zonder predikant heeft moeten stellen. Ons bestuur wenst de Protestantse Gemeente en dominee Stolk een succesvolle samenwerking toe!

--- 0 ---

De knipoog

*Ik wil vrede,
vreugde, licht.
Als het kan
de knipoog
van een
vriendelijk gezicht.*

Parochiestatistiek

Gedoopt

21 augustus	Ramano Cornelissen,	Dukatendreef 15	Cuijk
21 augustus	Sanne Peters,	Marterrevier 37	Cuijk
18 september	Lyroy van den Koedijk,	Rozenobel 6	Cuijk

Wij wensen de ouders en familie van harte geluk met de doop van hun kind en wij wensen hen kracht, wijsheid en inzicht bij de christelijke opvoeding, waarbij deze doop een goede start moge zijn.

Overleden

14 september Charles Pinsel (95 jr), Deken van de Ackerhof 43 Cuijk

Familie en vrienden willen wij condoleren met dit verlies.

Wij wensen hen sterkte in deze zware dagen.

--- 0 ---

Mededelingen

- De parochie is gewoonlijk iedere dag te bereiken, telefonisch (312233) of ter plaatse, de Valuwe 1, van 9 – 12 uur. De pastoriëwacht kan u de weg wijzen, ook in spoedgevallen.
- Misintenties kunnen van Ma t/m Vr van 9-12 uur persoonlijk of telefonisch worden opgegeven. De kosten zijn door het bisdom vastgesteld op € 10,-
- Pastor Theo Lamers heeft een open spreekuur op woensdag van 9 - 10 uur. U kunt dan gewoon binnenlopen of bellen naar tel: 312233. Ook op de andere dagen zal Pastor Lamers er vaak zijn, maar niet met regelmaat. Verder is hij meestal bereikbaar bij de Martinusparochie tel. 312555. Zijn e-mailadres is: th.lamers@martinuscuijk.nl
- Iedere maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag om **17.15 uur** Vespers (avondgebed). in de Mariakapel Iedereen is van harte welkom !
- Het Gironummer van de parochie is: 1455464 en het Banknummer van de parochie is: 11 05 03 872
Wilt u deze nummers noteren bij uw financiële boekhouding?
- Het mailadres van de parochie is: parochiehojzefcuijk@hetnet.nl
- De website is: www.parochiehojzefcuijk.nl

STRIP

Wij noemen ons:

Rooms katholieken

maar wat betekent dat eigenlijk?

en wat hebben b.v. oud-katholieken, oosters-orthodoxen of protestanten voor een geloof?

Katholiek betekent: algemeen (Het woord is van grieks/Latijnse afkomst)

En Rooms katholiek betekent dat de bisschop van Rome onze Paus is.

Hij is de opvolger van Petrus, die de eerste paus was. Vroeger, lang geleden, was er maar één Christelijke kerk en alle andere christelijke kerken zijn afsplitsingen van die kerk. In 1054 scheidden de oosterse of Byzantijnse kerken zich af. In de 16e eeuw wilden de protestanten de kerk hervormen en ze begonnen voor zich zelf. Ze vonden de Katholieke kerk niet meer recht en puur. In de protestante kerk heb je ook weer allerlei afsplitsingen: hervormd, gereformeerd, vrijzinnig, remonstrants e.d.

Zo zit dat dus.

